גנובתא דקניא. ולוקח לוקחה: **לרשות.** שוכר מיבעל הוה לרשות לא יטלנה בידו וילך: **ומורי דמשכיר.** לכיון דלא לוגריה ליה מקמתא דמורי דמשכיר הוו בה: **נחלר דמשכיר.** [א] שלא השכיר את החצר: **ומורי לחלו מעלמא.** ומתם גלגיס לפקורי מפקרינהו בעלים וקניא ליה חצרו ולפילו קדם השוכר וכגיהן לא זכה בהן: **לא מלייהה בעיר.** שיקל קול בעיר שמא בני שבור בתוך שדהו או מן הגהר הליף לתוכה דגים: **והקולט מן האויר.** שקיבל גלגיס לתוך כלי שמתן כלי בתוך וקיבל גלגיס בתוכו: **שלו.** של שוכר: **ושברפא ושבחצר.** קס"ד בחלר שלא השכירה לו המשכיר: **בשולי פרה.** סמוך לגקציה לליבת לויר: **זרק ארנקי.** והפקירה לכל הקודם: **פרטי.** בתמיהה. תלתי אינקריבא לתנא למימרי ליתני חדא כיון דבשלא השכירה עסקינן מה לי רפת ומה לי חלר: **שברפא שבחלר.** המושכרת לשוכר כל הזמל שברפת שבה לבעל הבית ותמעיגן דהמשכיר את החלר לא רפת שבה: **יוני שובך.** שמבקשים מזונותיהן בשדה וקיגהן בשובך. ואין ללו יוני הרדסיות הגדילים בבתים: **בשילוח.** הקן אס רוכבת על הביגים דקריגלי"ה) בהן כי יקרא פרט למזומן דלאו מזומן גינהו: **קרי בהן כי יקרא פרט למזומן.** (ג) וכיון דהביגים שלו הוה ליה הקן מזומן דקן הוא הביגים: (ג) **מיגיהא רוכב.** קריגת בהן לו בגיס ואס היה בת לתפוס קודס שתיגמר יגיהתה חייב לשלח האס ולוקח הבגיס: **לחאי לחורות משום גזל.** כיון דלא נפלה לחלרו: **לחאן.** כלומר גזל דדכי שלוס לפילו לחאן גמי קאמר דדעתו של בעל השובך עליהס דבטוח הוא דחוזרים למקומן לערב: **ולי בעיא לימא.** בייגיס ולא לחאן: **לפילו דנפלה לחלרו.** חייבת בשילוח הקן ולא מזומן הוא כל זמן שאס רוכבת עליהן ולא מיקצי לרבי יוסי בר' תניגת דכל היכא דליתיה וכו': **לחורות מפני דרכי שלוס.** ומו לא בתמיהה: **לי דשלחה.** מי שגטלן: **גזילה מעליא הוא.** דהא קניא ליה חלרו: **ולי דלא שלחה.** הא בעי שלוחה ולילוח לא קניא ליה ולא הוי גזילה: **בגובתא דקניא.** מכאן גרסה כמו שפירש רש"י בגמרות (דף גג.) שמניחין המזוזה מעומד לכן לריך גובתא דקנה שלא תפול אבל לפר"ת שמניח לותה מיושב כמו ספר תורה מוגח בחרון ולא מעומד ובמגחות (שם) גמי עשאה כמין גגר פסולה והייגו מעומד דשילהי המוכר פירות (ב"ב דף קג. ושם) לאר על כמין גגר הייגו קבורת מגור ושם כן גובתא דקניא לאה לי ויש לומר שלא תכלה מלאלוחית הכותבת:

מסייע ליה לרבי יוסי בר' חנינא.

פירשתי בפ"ק (דף ט.):

קולט מן האויר אמאי הרי אלו שלו. תימה ולי ליתני דרבי יוסי לאמי שבחלר של בעה"ב: **תרתי.** פי' דסתגן מהדדי דהאי שברפא לא לילטריך למיתני גופיה דפשיטא הוא דשוכר בית בחלר שלין לו ברפת כלוס ולא תגא אלא למידק שברפת לבעל הבית לפי שלין [בה] לשוכר כלוס [ב] אבל בחלר שיש לשוכר בה הילוך כגיסה ויליפא לגיתו לא הוי דבעל הבית והדר תני שאף שבחלר לבעל הבית: **פרט למזומן.** ות"ת ולאמאי לא לילטריך מפיפא לאמאי לחורות משום גזל גמור הוי וי"ל דמשכיר גיחא ליה למיפרך וה"ה דאמאי פריך מפיפא לי גמי לא מצי למיפרך מפיפא דלילטריך למיתני דדכי קאמר לחורות משום גזל גמור דביגיס ולאן מפני דרכי שלוס: **אי הכי אמאי אסורים משום גזל.** לדפי' משום דרכי שלוס ליכא ומשני לאמן מפי' ולא לביגיס ות"ת לאמן גמי הא ליכא ביגיס מאמיה וה"ה דה"ת למיתני כס"ד מיעקרא ביגיס שגפלו יס גזל גמור ולאמן יס דרכי שלוס:

לא צריכא בקטן. וי"ג דאפילו קטן לדי שלאה קגה בעל השובך מדלוריימא ולאו משום דלקטן קטן יהא שלו אלא שלא הקטן לקח ביגיס בלא שילוח אעדיין לא זכה בעל השובך ביגיס ולימה לדפי' בגדול ה"ת לאומקי וכגון שגתן ידו או גגדו תחת ביגיס בשעה שאס רובבת עליהס ולא גתכוין לזכות ביגיס עדיין לאסור הוא שלא עשה כן כדי שלא יזכה בעל השובך בביגיס אס"כ (ד) ושילח את האס עכשיו וזוכה בהן:

ובא בגובתא דקניא ת"ר (ו) המשכיר בית לחבירו על (א) השובר לעשות לו מזוזה (ב) וכשהוא יוצא לא יטלנה בידו ויוצא ומנכרי גוטלה בידו ויוצא ומעשה באחד שנטלה בידו ויצא וקבר אשתו ושני בניו מעשה לסתור אמר רב ששת אריסא: הזבל של בעל הבית ואין לשובר אלא היוצא מן התגור ומן הכירים בלבד: במאי עסקינן אילימא בחצר דאגיר ליה לשובר ותורי דשובר אמאי של בעה"ב אלא בחצר דלא אגירא לשובר ותורי דמשכיר פשיטא (ג) (ג)לא צריכא בחצר דמשכיר ותורי דאתו מעלמא קמו בה מסייע ליה לר' יוסי ברבי חנינא (ד)דא"ר יוסי ברבי חנינא חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו מיתיבי אם אמר כל מציאות שיבאו לתוכו היום תקנה לי חצרי לא אמר כלום ואם איתא להא דא"ר יוסי בר' חנינא חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו אמאי לא אמר כלום הכא במאי עסקינן בחצר שאינה משתמרת אי הכי אימא סיפא יצא לו שם מציאה בעיר בחצר דבריו קיימין ואי בחצר שאינה משתמרת כי יצא לו שם מציאה בעיר מאי הוי ביון דיצא לו שם מציאה בעיר מיבדל בדילי אינשי מינה והויא לה כחצר המשתמרת מיתיבי זבל היוצא מן התגור ומן הכירים (ה)והקולט מן האויר הרי הוא שלו ושברפת ושבחצר של בעל הבית ואם איתא להא דר' יוסי בר' חנינא דאמר חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו קולט מאויר אמאי הרי הוא שלו אויר חצרו הוא אמר אביי במדביק כלי בשולי פרה רבא אמר אויר שאין סופו לנוח לאו כמונח דמי ומי פשיטא ליה לרבא והא מיבעי בעי לה (ו)דבעי רבא זרק ארנקי בפתח זה ויצאתה בפתח זה מהו אויר (ז)שאין סופו לנוח כמונח דמי או לאו כמונח דמי התם לא מיפסק ולא מידי הכא מיפסק כלי ושברפת ושבחצר הרי אלו של בעל הבית תרתי אמר אביי הכי קאמר ושברפת שבחצר הרי אלו של בעל הבית אמר רב אשי (ח)זאת אומרת המשכיר חצירו סתם לא השכיר רפת שבה מיתיבי (ט)יוני שובך ויוני עלייה (י)חייבות בשילוח (יא)ואסורות בגזל מפני דרכי שלום ואם איתא להא דאמר רבי יוסי בר' חנינא חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו אמאי לא אמר כלום הכא במאי עסקינן בחצר שאינה משתמרת אי הכי אימא סיפא יצא לו שם מציאה בעיר בחצר דבריו קיימין ואי בחצר שאינה משתמרת כי יצא לו שם מציאה בעיר מיבדל בדילי אינשי מינה והויא לה כחצר המשתמרת מיתיבי זבל היוצא מן האויר הרי הוא שלו ושברפת ושבחצר של בעל הבית ואם איתא להא דר' יוסי בר' חנינא דאמר חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו קולט מאויר אמאי הרי הוא שלו אויר חצרו הוא אמר אביי במדביק כלי בשולי פרה רבא אמר אויר שאין סופו לנוח לאו כמונח דמי ומי פשיטא ליה לרבא והא מיבעי בעי לה (ו)דבעי רבא זרק ארנקי בפתח זה ויצאתה בפתח זה מהו אויר (ז)שאין סופו לנוח כמונח דמי או לאו כמונח דמי התם לא מיפסק ולא מידי הכא מיפסק כלי ושברפת ושבחצר הרי אלו של בעל הבית תרתי אמר אביי הכי קאמר ושברפת שבחצר הרי אלו של בעל הבית אמר רב אשי (ח)זאת אומרת המשכיר חצירו סתם לא השכיר רפת שבה מיתיבי (ט)יוני שובך ויוני עלייה (י)חייבות בשילוח (יא)ואסורות בגזל מפני דרכי שלום ואם איתא להא דאמר רבי יוסי בר' חנינא חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו אמאי לא אמר כלום הכא במאי עסקינן בחצר שאינה משתמרת אי הכי אימא סיפא יצא לו שם מציאה בעיר בחצר דבריו קיימין ואי בחצר שאינה משתמרת כי יצא לו שם מציאה בעיר מאי הוי ביון דיצא לו שם מציאה בעיר מיבדל בדילי אינשי מינה והויא לה כחצר המשתמרת מיתיבי זבל היוצא מן האויר הרי הוא שלו ושברפת ושבחצר של בעל הבית ואם איתא להא דר' יוסי בר' חנינא דאמר חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו קולט מאויר אמאי הרי הוא שלו אויר חצרו הוא אמר אביי במדביק כלי בשולי פרה רבא אמר אויר שאין סופו לנוח לאו כמונח דמי ומי פשיטא ליה לרבא והא מיבעי בעי לה (ו)דבעי רבא זרק ארנקי בפתח זה ויצאתה בפתח זה מהו אויר (ז)שאין סופו לנוח כמונח דמי או לאו כמונח דמי התם לא מיפסק ולא מידי הכא מיפסק כלי ושברפת ושבחצר הרי אלו של בעל הבית תרתי אמר אביי הכי קאמר ושברפת שבחצר הרי אלו של בעל הבית אמר רב אשי (ח)זאת אומרת המשכיר חצירו סתם לא השכיר רפת שבה מיתיבי (ט)יוני שובך ויוני עלייה (י)חייבות בשילוח (יא)ואסורות בגזל מפני דרכי שלום ואם איתא להא דאמר רבי יוסי בר' חנינא חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו [1]כי יקרא [2]פרט למזומן אמר רב [יב]אסור לזכות בביצים כל זמן שהאם רובצת עליהם שנאמר [2]שלח תשלח את האם והדר את הבנים תקח לך אפי' תימא דנפלה לה לחצרו [ג]כל היכא דאיהו מצי זכי ליה חצרו זכיא ליה וכל היכא דאיהו לא מצי זכי ליה חצרו נמי לא זכיא ליה א"ה אסורות בגזל מפני דרכי שלום אי דשלחה גזל מעליא הוא אי דלא שלחה הא בעי שלוחה בקטן דלאו בר שילוח הוא קטן בר דרכי שלום הוא ה"ק אביו של קטן חייב להחזיר לו מפני דרכי שלום: **מתני'** [3]המשכיר בית לחבירו [יג]מעשה בציפורי באחד ששכר מרחץ מחבירו בשנים עשר זהב לשנה מדינר זהב לחדש לשנה נתעברה השנה נתעברה למשכיר

מוסף רש"י

זרק ארנקי בפתח זה. ופקפיקיגן לכל הקודם (לעיל יב.). אויר שאין סופו לנוח. כמוך הסוויר, כמונה דמי. וקגלו בעל הבית בהלמגן, או לאו בבית מונה דמי. לכגי בעי לויר שאין סופו לגוח כמוך הבית כמונה דמי, דאילו לויר שהוא סופו לגוח כמוך הבית פטיעא לן דאפילו קדם לית לתר ולקגאה כמוך האויר לא קגה, דמשכגהא לאויר לגלו בעל הבית, דמגן במסכת גיטין (עט.) היתה עומדת בראש הגג וחרק לה גג, יין שנכנס לאויר הגג הרי זו מגורשת, הוא למעלה ויש למעה מרשות הגג ממקף או גפרף הרי זו מגורשת (לעיל יב.). יוני שובך. יוני הדדסיות שקגגו בשובך (חולין קלה:). **ביציאת רובה הוא דאיחייבה לה בשילוח.** דאס בא לדם ומלא את האס בשילוח כשהיא מעולף ביליאה וכבר יצא רובה, חייב לשלח מקמי דתפוס למלרו, דאמרי לאו מזומן הוא (שם קגא:). **אי הכי.** דלא קגאה מלרו. **אמאי אסורות משום גזל.** ואפילו מפי דדכי שלוס, והלי עדיין מגוף האס הוא, ומשני דאמן. דדכי שלוס דקאמר אפילו על האס עצמה יש משום דדכי שלוס (שם). **ואיבעית אימא לעולם אביצים.** ואפילו על אמן אפילו משום דדכי שלוס אין לאן, דהוא דומה לתופסה לא קגאה ואינה דומה לתופסה לא סמכה דעת בעל השובך עלה ואינו מתקוטט עם הלוקח, אבל מהביגים הוא מתקוטט דדעתיה עליהן ומכי גמי דלא קגה לו מלרו, משום דדכי שלוס מיהא מיכף (שם). **והשתא דאמר רב יהודה אמר רב אסור לזכות בביצים** כלי. מהסתם מגית לאוקמא מתגיתין דאפילו יגאה כולה ולא תקגו לכי יוסי בר' יוסי בכבי מגיגא דאמן הוא ואפילו מכוון הוא דאפילו קטן אין לאן, דהוא